

Skriftlig fremsættelse (3. marts 2021)

Erhvervsministeren (Simon Kollerup):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden

(Lovforslag nr. L 184)

Lovforslaget har til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/633/EU af 17. april 2019 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden (herefter direktivet) i dansk ret. Formålet med direktivet er at bekæmpe urimelig handelspraksis, der kan sætte aktørernes indtjening og margener under pres, hvilket kan føre til en uhensigtsmæssig fordeling af ressourcerne og ende med at sætte ellers levedygtige og konkurrencedygtige aktører ud af spil. Lovforslaget skal derfor sikre, at disse aktører er i stand til at konkurrere på rimelige vilkår og derved bidrage til at øge landbrugs- og fødevareforsyningskædens generelle effektivitet.

Direktivet er et minimumsdirektiv, hvilket giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage eller opretholde nationale bestemmelser om urimelig handelspraksis, der er mere vidtrækkende, end hvad direktivet foreskriver.

Med lovforslaget fraviges direktivets udgangspunkt om, at reguleringen alene skal gælde, når leverandøren er i en lavere omsætningskategori end køberen, idet det foreslås, at reglerne skal gælde i alle handler mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden uafhængigt af virksomhedernes omsætning og indbyrdes relative forhandlingsstyrke. Med den foreslåede ordning sikres det derfor, at alle

aktører i landbrugs- og fødevareforsyningskæden kan tilbyde samme vilkår. Dog foreslås visse undtagelser til dette udgangspunkt for så vidt angår reglerne om maksimale betalingsfrister. Således foreslås det, at der i aftaleforhold, hvor leverandøren har en årlig omsætning på mere end 350 mio. euro, maksimalt må aftales en betalingsfrist på 60 dage for alle landbrugs- og fødevarer. I aftaleforhold, hvor køberen har en årlig omsætning på 2 mio. euro eller mindre, foreslås det, at der ikke fastsættes maksimale betalingsfrister.

Lovforslaget lægger op til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udpeges som håndhævelsesmyndighed. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får herved beføjelse til at indlede og iværksætte undersøgelser på eget initiativ eller på grundlag af en klage. For at sikre en effektiv håndhævelse af forbuddene tildeles Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen endvidere beføjelse til at pålægge køber og leverandør at fremlægge nødvendige oplysninger, ligesom Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter indhentet retskendelse og mod behørig legitimation kan gennemføre uanmeldte kontrolundersøgelser hos virksomhederne. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan herudover træffe afgørelser, herunder meddele køberen påbud om at ophøre med den ulovlige handelspraksis samt offentliggøre afgørelser truffet i medfør af loven.

En overtrædelse af de i lovforslaget forbudte former for urimelig handelspraksis eller en overtrædelse af et allerede meddelt påbud kan endvidere straffes med bøde.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.